

den Opgave, vi her tale om. De vil da se, at der er 10 Børneopdragelsesanstalter og 42 Børnehjem, Anstalterne sorterende under Justitsministeriet og Børnehjemmene under Kultusministeriet. Af disse 52 Anstalter faa de 3: Børgildgaard, Holsteinsminde og Himmelbjerggaarden et Statstilskud paa 30,000 Kr., idet de væsentlig opretholdes af Staten. Saa have vi altsaa omtrent 50 Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Nu talte det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) om nogle Søofficerer, og det er blevet oplyst her i Tinget uden at blive modsagt, at en Søofficers Uddannelse koster Samfundet 32,000 Kr. Ved De nu, hvad disse 50 Anstalter og Børnehjem, der have en saa varm Forsvarer i det ærede Medlem for Kellerup, faa i aarligt Statstilskud? 47,000 Kr. tilsammen, og det efter at der Gang efter Gang har været klaget, efter at der Gang efter Gang har været sagt: Vi kunne ikke klare os med disse Midler. Det er Fattigdommen, det, at vi have for faa Midler at virke med, der er Skaden. Det er sagt Gang paa Gang, og saa har man sovet videre. Der skulde rykkes i Stormklokken, for at man skal forstaa, at Samfundet her har en Opgave at løse. Det gælder om at faa Midler dertil. Det kan ikke gaa paa den Maade, at man til Søofficerers Uddannelse giver 64,000 Kr., medens man til omtrent 50 Børnehjem giver 47,000 Kr. Det forsikres, at det er et antimilitaristisk Parti, der er Flertal i dette Ting, og at det interesserer sig stærkt for Børnene. Jeg vil haabe, det er saadan, men paa Finansloven viser det sig saa vist ikke.

Hvordan gaar det nu med disse 50 Børnehjem? Skal det gaa paa den Maade, at man organiserer et autoriseret Tiggeri, hvorved disse Hjem leve? Hvis man en Børnehjælpsdag kan faa godt Vejr, gvide Forstanderne sig i Hænderne og sige: Nu faa vi bedre Kaar at virke under. Det tillades, at man gaar omkring og tigger, for at disse Børnehjem kunne blive bedre stillede. Man vil ikke hemme det private Initiativ, saa holder man Børnehjælpsdag og sælger Julemærker. Det er rene Tilfældigheder, man løber an paa, for at Børnehjemmene kunne faa ordentlige og gode Kaar at virke under. Jeg er sikker paa, at hvis nogen sagde: Skulle vi ikke

faa Fattigplejen ordnet saadan, at vi lade Klingbeutlen gaa et Par Gange om Aaret, vilde man sige: Nej, det ere vi heldigvis for civiliserede til. Eller hvis der kom nogen og sagde: De gamle alderdomsunderstøttede skulle have en Hjælp, lad os lave en Hjelpepedag omkring i Byerne, for at de kunne faa, hvad de trænge til, saa vilde man sige: Nej, det er Samfundets Pligt at træde til her. Men naar der er Tale om enligstillede Børn, siger man: Der klare vi os med Bagateller og Smaasummer, og saa lader man Klingbeutlen gaa, og saa bliver Tiggeriet sat i System. Tidligere var Fattigvæsenet ordnet saaledes, at de fattige fik et Skilt paa Brystet, der gav dem Lov til at gaa omkring og tigge hos Byens Beboere, fordi man ikke havde noget ordnet Fattigvæsen, og derfor siger man nu: Gud ske Lov, at vi ere komne et godt Stykke videre. Men drejer det sig om vore Opdragelsesanstalter og Børnehjem, som vi alle interessere os saa stærkt for, er Forholdet det, at de faa et Skilt paa Brystet, de have Lov til at tigge, de have Lov til at drive autoriseret Tiggeri, fordi vi ikke ville betale de Penge, der ere nødvendige til dette Øjemed. Saaledes er Stillingen faktisk i Dag. Her skulle vi have Godgørenheden sat i System.

Naar der derfor nu blev sagt af den ærede Ordfører, at nu skulde vi til at tage fat, maa jeg sige, at jeg vil haabe, at han har saa megen Indflydelse i sit Parti, at Pungen kan blive lukket op, saa vi kunne komme bort fra de nuværende uheldige Forhold. Man taler om, at det er Børnenes Aarhundrede, vi leve i; jeg vil sige: Gud hjælpe os for Børnenes Aarhundrede! Hvis man en Gang i kommende Tider faar at vide, hvorledes Statens Stilling nu er overfor de forsømte Børn, vil man blive klar over, at vi endnu ikke ere komne vidt i den Retning. Af Finanslovens Betænkning, som vi snart skulle behandle, vil det ses, at der i Finansudvalget har været rejst Krav om, at man til disse offentlige Anstalter skulde yde ret runderlige Tilskud fra Statens Side. Denne Anmodning er opstillet af Socialdemokraterne. Vi vilde gerne bort fra disse uheldige Forhold. Jeg siger derfor i første Række: Giv disse Anstalter Penge nok